

POÓS ZOLTÁN

A temetés előtti nap

*Nem kellett volna kimenni
a temetőbe. Holnap temetik
apámat. Vajon kiásták
már a sírgödört?
Először a feldúlt hóban kiállni.
A kocsira a szél rávágta
a kapuszárnyat. Tél van,
nincsenek lombok, hogy
nyugtassák az ágakat, csak
az inkvizíció évekig tartó
máglyatüze, hogy aztán
elégjen a test.*

*Ki a temetőbe a fojtogató
szürkületben. A fasorok mögül
a sötét belopózik a virrasztóhoz.
Kerékpárok.
Egyikre csákányt kötöztek.
Nincs szükség csákányra.
Nincs gyökér, csak nedves föld.
Ott áll a sírásó, fekete dzsekiben.
Félig kilátszik a gödörből.
Majd feltűnik copfos társa.
Sportolunk Janikám, sportolunk?
Elindultam a kocsihoz.
Másokkal nem találkoztam.*

Rossz lakás

*Aki rossz lakásokban él, végül rossz
lakásokról álmodik.
Olyanokról, melyek maguktól kiürülnek
mint egy kád.
Elvész minden a lefolyó ködszürke
torkolatában.
Eltűnsz, vissza sem nézel, miután átverted
a vevődet.
Tudtad, hogy rossz lesz neki, mégis ártatlan
arccal
vezetted körbe. Persze, téged is átvágtak...*

*Először te sem vettél észre semmit, de
ahogy beköltöztél,
rájöttél, hogy lyukas földem. Szőnyeggel
takarták el,
hogy ne láss az alsó szomszédra, aki
együtt él
egy rottweilerrel és két rizspinttyel.
Majd túladsz a lakáson.*

*A vevők csalódásukban összemennek, mint
farmer
az első mosáskor. Látod hol fog először
kikopni,
kiszakadni az anyag. Becsapva érzik
magukat,
és azon fáradoznak, hogy visszataláljanak
az életbe.
Aztán ők is tovább adják a lakást.
Pedig valójában már mindörökké a tiéd.
Senki nem veheti el tőled.*

